

[Holger Eriksen.]

faktiske, men nu også måtte påse, at den ikke var større. Men vi er jo heller ikke tidligere vejet tilbage for at give skattevæsenet nye byrder, selv da det drejede sig om noget så latterligt som præmiering af afdragene på prioritetsgæld.

Hvis der er en virkelig vilje til at øge opsparingen og til at undgå meget af det, man i øjeblikket tumler med, ja, så undersøger man mit forslag nærmere. Vil man ikke det, håber jeg på, at der i hvert fald må blive enighed om det, som jeg nævnte i indledningen, at sætte præmieringen i omvendt forhold til vanskelighederne for den enkelte ved at foretage en opsparing. Også det ville give resultater, omend i mindre målestok, og man ville blive fritaget for det, som blev en hjælpeforanstaltning for de betrængte store indtægter.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, som har taget mere eller mindre velvilligt imod de 3 foreliggende lovforslag.

Jeg vil gerne til indledning sige som en almindelig bemærkning, at jeg er helt enig med dem, der i denne debat har understreget betydningen af, at vi får en væsentlig stigning i opsparingen. Det er også rigtigt, at i det omfang, man — og nu tænker jeg foreløbig på det førstkommende finansår — kunne få en væsentligt forøget privatopsparing, kunne man vel også slække noget på kravet til det kasseoverskud, som vi i den økonomiske situation må anse for nødvendigt, og som tidligere her er anført til efter regeringens opfattelse at burde være omkring 1.200 mill. kr.

Nu er spørgsmålet imidlertid, om det er muligt selv med de bedst mulige opsparingsordninger på et enkelt år at fremkalde så stor nyopsparing, at det kan få væsentlig virkning på størrelsen af det kasseoverskud, der er nødvendigt. Jeg tror på, at man igennem skattebegunstigelsesregler kan kalde på nogen nyopsparing, men på den anden side må vi jo erkende, at de regler, som vi hidtil har haft, og også de regler, som nu her er foreslået, ingen sikkerhed giver os for, at de beløb, der præmieres med skattelettelse, er nyopsparerede beløb. Det har vi ingen sikkerhed for, og der er jo bl. a. i betænkningen fra opspa-

ningsudvalget udtalt tvivl om, hvor stor nyopsparing der i det hele taget er tale om i forhold til det tab af skatteprovenu, der bliver tale om. På denne baggrund synes jeg nok, det er vigtigt, at man tager, om jeg så må sige, noget forsigtigt på dette problem. Hvis hele operationen til syvende og sidst ikke er ret meget mere end en skattelettelse til folk, der har mulighed for at disponere deres kapital om, synes jeg, at det synspunkt vejer til, at denne skattelettelse skal betales af andre og deriblandt ikke alene dem, der ikke vil, men også dem, der ikke kan spare op. Dette taler dels for en vis forsigtighed, når det drejer sig om skattebegunstigelsesordninger, og dels for, at man også prøver at finde andre veje. Det er en af de ting, jeg gerne ville sige til indledning.

Dernæst vil jeg gerne yderligere over for bebrejdelsen for, at det ikke er noget tilstrækkeligt vidtgående initiativ, der her er taget, sige, at regeringen har lagt vægt på at kunne bygge på de synspunkter og forslag, der er fremkommet i betænkningen fra opsparingsudvalget. Vi har også lagt vægt på det synspunkt, som optog os en hel del, da vi skatteordførere her i tinget blev enige om at nedsætte dette opsparingsudvalg, nemlig at man skulle stræbe efter en vis forenkling. Det er jo ellers sædvane eller har været sædvane ved de senere skattedebatter, at man dels har stillet stærke krav til mig om, at de lovbestemmelser, der blev tale om, blev så enkle som muligt, så at vi fik en så enkel administration som muligt, og dels har man klaget hver gang, der var tale om lidt komplicerede bestemmelser. Når jeg ser bort fra en enkelt ordfører, må jeg jo sige, at i dag lød der ikke megen tale og ikke mange krav om forenkling. Jeg tror tværtimod, at hvis de forskellige ønsker, som blev fremført, skulle opfyldes, ville der blive tale om en mindst lige så besværlig administration som den, vi har i øjeblikket, og måske en besværligere.

Når jeg har sagt det, kan jeg sige, at det er også en karakteristik, der gælder de tanker, som blev fremført af det ærede medlem hr. Holger Eriksen. Disse ting, som man her har ment at der skal tages hensyn til, er i hvert fald ikke i god overensstemmelse med synspunktet om, at vi skulle nå en vis forenkling på disse områder. Jeg synes, jeg er nødt til at lægge vægt på det